

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2002/28 Br

in de klacht nr. 108.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager, die tandarts is, heeft met (de rechtsvoorganger van) verzekeraar een uitgebreide brandverzekering gesloten. In de verzekeringsvoorwaarden is, voor zover hier van belang, bepaald dat gedekt is schade door "water onvoorzien gestroomd en/of overgelopen uit de binnen en buiten het gebouw gelegen waterleidingen".

Op 2 juni 1998 heeft een monteur van een service- en installatiebedrijf voor tandartsapparatuur (hierna verder te noemen 'de installateur') in opdracht van klager werkzaamheden verricht aan een behandelstoel. Klager heeft op 9 juli 1998 een lekkage ontdekt waardoor schade aan de vloer en de vloerbedekking van de praktijkruimte is ontstaan. Klager heeft de schade direct gemeld bij verzekeraar. Verzekeraar heeft op 10 juli 1998 een expert ingeschakeld. In het door deze op 1 december 1998 uitgebrachte rapport van expertise is - zakelijk weergegeven - gesteld dat een op 2 juni 1998 door de monteur vervangen 'knelkoppeling' was gaan lekken. Verzekeraar heeft de claim bij brief van 14 december 1998 afgewezen. Klager heeft de installateur bij inleidende dagvaarding van 24 augustus 1999 gedagvaard voor de rechtbank en daarbij betaling gevorderd van f 12.889,-, te vermeerderen met rente en kosten als vergoeding van door hem geleden waterschade en gederfde winst. Nadat de rechtbank de installateur bij verstekvonnis van 15 december 1999 tot betaling van voormeld bedrag had veroordeeld, heeft de aansprakelijkheidsverzekeraar van de installateur een advocaat opdracht gegeven namens de installateur verzet in te stellen.

Bij brief van 27 september 2001 heeft klager zich tot de Raad gewend met de onderhavige klacht (108.01) tegen verzekeraar en met een klacht (106.01) tegen de aansprakelijkheidsverzekeraar van de installateur.

2002/28 Br

De klacht

Bij brief van 14 december 1998 deelde verzekeraar mede dat de schade niet was ontstaan door het onder de brandverzekering gedekte onvoorzien uitstromen van water, maar door het niet correct installeren van de knelkoppeling.

Verzekeraar weigerde daarom uit te keren en adviseerde de installateur aansprakelijk te stellen. In de procedure die klager tegen de installateur aanhangig heeft gemaakt, heeft de rechtbank bij tussenvonnis van 2 mei 2001 beslist dat klager dient te bewijzen dat de installateur de knelkoppeling ondeugdelijk heeft gerepareerd, in die zin dat na 'de reparatie' de knelkoppeling langzaam is blijven lekken waardoor waterschade is ontstaan.

Toen duidelijk werd dat het aanspreken van de installateur een zeer tijdrovende aangelegenheid werd, heeft klager verzekeraar bij brief van 14 januari 2000 erop gewezen dat het voor de hand zou liggen dat verzekeraar en de installateur van de installateur een meer praktische en welwillende benadering zouden kiezen, aangezien het evident was dat in ieder geval een van hen de schade zou moeten vergoeden. Klager heeft daartoe vele brieven aan verzekeraar gezonden. Het gaat in deze zaak volgens klager niet, althans niet primair om de vraag wie van beide verzekeraars de schade dient te vergoeden, maar om de wijze waarop verzekeraar de belangen van klager behartigt en de zaak behandelt. Die is volstrekt onvoldoende. Zo is de correspondentie van verzekeraar na de brief van 14 februari 2000 van klager zelfs onbehoorlijk. Voorts heeft klager meermalen gesuggereerd dat verzekeraar contact zou opnemen met de installateur van de installateur naar analogie van de "Schaderegeling Schuldloze Derde". Een behoorlijk verzekeraar zou dat eigenaarsbeweging hebben gedaan.

Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat er geen sprake is van onvoorzien uitstromen van water, maar dat de installateur wanprestatie heeft gepleegd. Als niet aantoonbaar blijkt dat de installateur wanprestatie heeft gepleegd, zal het er rechtens voor moeten worden gehouden dat de installateur de reparatie naar behoren heeft uitgevoerd. Onbehoorlijk is dat verzekeraar in dat geval niet zonder meer wil aanvaarden dat er dan sprake is geweest van onvoorzien uitstromen van water en daarvan bewijs verlangt. Een andere oorzaak voor de lekkage dan de wanprestatie van de installateur, is door verzekeraar niet gesteld; een andere oorzaak is niet bekend en kan door klager niet worden aangetoond. Klager acht de opmerking van verzekeraar misplaatst dat, indien de wanprestatie van de installateur niet bewijsbaar blijkt, klager zich heeft schuldig gemaakt aan het doen van een onjuiste opgave. Klager is daardoor gegriefd.

Het standpunt van verzekeraar

Klager heeft de op 10 juli 1998 door verzekeraar ingeschakelde expert bericht dat de knelkoppeling was vernieuwd en dat de schade is ontstaan door het lekken van die koppeling. Verzekeraar heeft na ontvangst van het rapport van expertise van 1 december 1998 de schade op 14 december 1998 afgewezen, omdat er in objectieve zin geen sprake was van onvoorzien uitstromen van water. Klager heeft de installateur aansprakelijk gesteld, omdat de lekkage leek te zijn veroorzaakt door het foutief plaatsen van de knelkoppeling.

De reacties van verzekeraar jegens klager en zijn raadsman, met name in de discussie over het al dan niet ontvangen hebben van bijlagen door verzekeraar, zijn niet altijd even gepast geweest. Verzekeraar biedt daarvoor gaarne zijn verontschuldiging aan. Voor het overige ziet verzekeraar niet direct wat hem te verwijten valt. Anders dan de raadsman van klager suggereert, is het niet in alle gevallen zo dat klager in geval van schade schadeloos wordt gesteld. Er kunnen

2002/28 Br

zich evenementen voordoen die niet zijn gedekt onder de opstalverzekering en waarvoor derden niet aansprakelijk zijn. De parallel met de bedrijfsregeling 'Schaderegeling Schuldloze Derde' kan verzekeraar niet volgen.

Het schadedossier is nog niet definitief gesloten. Verzekeraar heeft klager bij fax van 21 mei 2001 gevraagd wat, nu de schade niet is gelegen in het lekken van de koppeling, de oorzaak van de schade dan wel is. Daarop is tot heden (7 november 2001) geen antwoord ontvangen.

Verzekeraar is mede op aangeven van klager ervan uitgegaan dat sprake is van een niet onder de verzekering gedekt evenement. Mocht dit anders blijken te zijn, dan kan de schade alsnog voor vergoeding onder de brandverzekering in aanmerking komen. Verzekeraar meent dat het niet klachtwaardig is dat hij niet met de verzekeraar van de installateur in contact is getreden om de schade te regelen. Beide verzekeraars zijn van mening dat er geen dekking is onder de onderscheiden verzekeringen. Nu beide verzekeraars geen dekking bieden, kan niet van hen worden verwacht dat een van hen klager toch schadeloos stelt.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd en nog het volgende aangevoerd. De schade valt onder de dekking van de brandverzekering. Mocht het onverhoopt toch zo zijn dat geen sprake is van het in objectieve zin onvoorzien uitstromen van water indien de lekkage is veroorzaakt door een derde en mocht de schade door een monteur van de installateur zijn veroorzaakt, dan valt de schade onder de dekking van de aansprakelijkheidsverzekering van de installateur. Het lekken van de knelkoppeling is de oorzaak van de schade. De lekkage is ofwel aan de monteur te wijten, of is het gevolg van een andere niet te achterhalen oorzaak, die dan als een spontaan of als een in objectieve zin onvoorzien uitstromen van water kan worden aangemerkt.

Het oordeel van de Raad

1. Klager heeft ter zake van de onderhavige schade een procedure aanhangig gemaakt tegen de installateur, die hij wegens het ondeugdelijk vervangen van een knelkoppeling voor deze schade aansprakelijk houdt. De klacht tegen verzekeraar houdt in hoofdzaak in dat verzekeraar niet bereid is op voorhand te erkennen dat de schade gedekt wordt onder de onderhavige verzekering indien de vordering tegen de installateur niet wordt toegewezen.

2. De Raad overweegt hieromtrent het volgende. In artikel 5 onder c. van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen is bepaald dat de Raad geen klachten behandelt die betrekking hebben op een bij de rechter aanhangig geschil. Gelet op deze bepaling kan klager in zijn hiervoor onder 1. weergegeven klacht niet worden ontvangen. Weliswaar is verzekeraar geen partij in de procedure die klager tegen de installateur aanhangig heeft gemaakt, maar de klacht die ertoe strekt dat de Raad zich uitspreekt over de juistheid van het standpunt van klager met betrekking tot de dekking, kan niet los worden gezien van de uitkomst van het geschil dat bij de rechter aanhangig is.

3. Klager heeft verzekeraar voorts verweten dat in de met de raadsman van klager gevoerde correspondentie ongepaste en misplaatste opmerkingen zijn gemaakt. Verzekeraar heeft dit erkend en daarvoor zijn verontschuldiging aangeboden. In de gegeven omstandigheden heeft verzekeraar daarmee kunnen volstaan. De goede naam van het verzekeringsbedrijf is daardoor niet geschaad.

2002/28 Br

4. De slotsom van hetgeen hiervoor is overwogen is dat klager in zijn klacht, voor zover die betrekking heeft op het standpunt van verzekeraar met betrekking tot de dekking onder de onderhavige verzekering, niet-ontvankelijk dient te worden verklaard en dat de klacht voor het overige ongegrond is.

De beslissing

De Raad verklaart klager deels niet-ontvankelijk in zijn klacht en verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

Aldus is beslist op 17 mei 2002 door Mr. D.H.M. Peeperkorn, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen, Mr. J.R. Schaafsma en Mr. E.M. Wesseling-van Gent, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. D.H.M. Peeperkorn)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)